

BUNDIN NATSIONALISMIN VIIMEINEN SANA

Bundin Ulkomainen komitea julkaisi vastikään lehtisen, jossa selostetaan Bundin viidettä edustajakokousta. Edustajakokous pidettiin kesäkuussa (vanhaa lukua). Sen päätöksissä on tärkein sija „säätöluonnoksella”, joka määrittelee Bundin aseman puolueessa. Luonnos on tavattoman opettava, ja sisältönsä selvyiden ja „päätäväisyyden” kannalta siinä ei ole mitään toivomisen varaa. Luonnoksen ensimmäinen pykälä on oikeastaan jo niin selvä, että muut pykälät ovat joko pelkkää lisäselitystä tai jopa kerrassaan tarpeetonta painolastia. „Bund on”, kuuluu § 1, „Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen *federatiivinen* (kursivointi meidän) osa”. Federaatio edellyttää *sopimusta* erillisten, täysin itsenäisten kokonaisuuksien välillä, jotka määrittelevät keskinäiset suhteensa yksistään vain molemminpuolisen vapaaehtoisen suostumuksen pohjalla. Sen tähden ei ole ihme, että „säätöluonnoksessa” puhutaan useaan otteeseen „*sopimuspuolista*” (§§ 3, 8, 12). Ei ole ihme, että tämän luonnoksen perusteella *puolueen edustajakokoukselle* ei anneta oikeutta muuttaa, täydentää tai hylätä *sääntöjä*, jotka koskevat puolueen *osaa*. Ei ole ihme, että Bund varaa itselleen „edustuksen” puolueen Keskuskomiteaan ja sallii tämän puolueen Keskuskomitean kääntyä juutalaisen proletariaatin puoleen ja olla kanssakäymisissä Bundin eri osien kanssa „*vain Bundin Keskuskomitean suostumuksella*”. Kaikki tämä johtuu loogillisesti „federaatio”-käsitteestä, „sopimuspuolet”-käsitteestä, ja jos Bundin viides edustajakokous olisi yksinkertaisesti päättänyt, että Bund muodostaa itsenäisen sosialidemokraattisen

kansallisen (tai ehkäpä natsionalistissosialidemokraattisen?) puolueen, niin se olisi säästännyt itselleen (ja muille) paljon aikaa, paljon työtä ja paljon paperia. Toisaalta olisi ollut heti ja ilman mitään syrjävihjauksia selvää, että itsenäinen erillinen puolue voi määritellä suhteensa muihin puolueisiin vain „sopimuspuolena” ja vain „molemminpuolisen suostumuksen” pohjalla. Ei olisi tarvinnut luetella kaikkia erinäisiä tapauksia, milloin tätä suostumusta tarvitaan (ja *kaikkien* sellaisten tapausten luetteleminen on itse asiassa mahdotontakin, kun taas epätäydellisen luettelon antaminen, kuten Bund tekee, merkitsee oven avaamista tavattoman monille väärinkäsityksille). Ei olisi tarvinnut tehdä väkivaltaa logiikalle ja omalletunnolle nimittämällä kahden itsenäisen yksikön sopimusta säännöiksi, jotka koskevat puolueen yhden osan asemaa. Tämä moitteettomalta näyttävä ja säädyllinen nimitys („säännöt Bundin asemasta puolueessa”) on olemukseltaan sitäkin valheellisempi, kun puolue todellisuudessa ei ole vielä palauttanut täyttä organisaattoria yhtenäisyyttään, ja Bund esiintyy jo yhteenliittyneenä osana, joka haluaa käyttää yleisen organisaation puutteellisuuksia siirtyäkseen vieläkin kauemmaksi kokonaisuudesta, *saadakseen ainaaksi pirstotuksi tuon kokonaisuuden pieniin osiin.*

Toisaalta suora kysymyksen asettelu olisi vapauttanut surullisenkuuluisan sääntöluonnoksen laatijat velvollisuudesta kirjoittaa pykäläiä, joissa edellytetään sellaisia oikeuksia, mitkä on *jokaisella* järjestyneellä puolueen osalla, jokaisella piirijärjestöllä, jokaisella komitealla, jokaisella ryhmällä, kuten esim. oikeus päättää, pitämällä ohjeena puolueen ohjelmaa, sellaisista yleisistä kysymyksistä, joista puolueen edustajakokous ei ole tehnyt päätöstä. Suorastaan naurettavaa on kirjoittaa sääntöjä, joissa on tuollaisia pykäläiä.

Siirtykäämme nyt arvostelemaan olennaisesti sitä asennetta, jonka Bund on ottanut. Astuttuaan natsionalismin kaltevalle pinnalle Bundin on täytynyt luonnollisesti ja kiertämättömästi (kun se ei ole halunnut luopua perusvirheestään) päätyä erikoisen juutalaisen puolueen muodostamiseen. Juuri siihen vie välittömästi sääntöjen 2. pykälä, joka suo Bundille *monopolin* edustaa juutalaista proletariaattia. Bund kuuluu puolueeseen — sanotaan pykälässä — sen (juutalaisen proletariaatin) *ainoana* (kursivointi

meidän) edustajana. Mitkään aluepuitteet eivät saa rajoittaa Bundin toimintaa ja Bundin järjestöä. Näin ollen Venäjän juutalaisen ja ei-juutalaisen proletariaatin täydellistä erottamista ja rajan vetämistä niiden välille ei ainoastaan ole saatettu tässä päätökseen ehdottoman johdonmukaisesti, vaan myös vahvistettu niin sanoaksemme notariaalisella sopimuksella, „säännöillä”, „perustus”-lailla (ks. luonnoksen § 12). Sellaisten „suuttumusta herättävien” tapausten kuin Jekaterinoslavin puoluekomitean julkeanrohkea kääntyminen juutalaisten työläisten puoleen Bundin tietämättä (jolla silloin ei ollut mitään erikoista järjestöä Jekaterinoslavissa!), on vastedes, uuden luonnoksen ajatuksen mukaan, oltava mahdottomia. Vaikka kyseisellä paikkakunnalla olisi kuinka vähän tahansa juutalaisia työläisiä, vaikka tämä paikkakunta olisi kuinka kaukana tahansa Bund-järjestön keskuksista — mikään puolueen osa, Keskuskomiteakaan älköön tohtiko kääntyä juutalaisen proletariaatin puoleen ilman Bundin Keskuskomitean suostumusta! Ei tee mieli uskoa, että tällainen ehdotus on voitu tehdä, sillä siinä määrin luonnotonta on tuo monopolin vaatiminen varsinkin meidän Venäjän oloissa, — mutta sääntöluonnoksen §§ 2 ja 8 (huom.) eivät jätä paikkaa millekään epäilyksille. Bundin halu loitota yhä kauemmaksi venäläisistä tovereista ei ole läpikäyvänä ainoastaan luonnoksen jokaisessa pykälässä, vaan se on ilmaistu edustajakokouksen muissakin päätöksissä. Viides edustajakokous päätti esimerkiksi julkaista kerran kuussa „Poslednije Izvestijaa” (Bundin Ulkomaisen komitean julkaisu) „sanomalehtenä, jossa selitettäisiin Bundin ohjelmallista ja taktillista asennetta”. Jäämme kärsimättöminä ja kiinnostuneina odottamaan tuon asenteen selittämistä. Edustajakokous *kumosi* IV edustajakokouksen päätöksen etelässä tapahtuvasta toiminnasta. Kuten tunnetaan, Bundin IV edustajakokous päätti, että niissä etelän kaupungeissa, missä juutalaiset järjestöt kuuluvat puolueen komiteoiden kokoonpanoon, „erillisiä Bundin komiteoita ei järjestetä” (kursivointi Bundin). Tämän päätöksen kumoaminen on pitkä askel jatkuvan eristymisen suuntaan, suoranaisten haaste etelän tovereille, jotka ovat toimineet ja tahtoneet toimia juutalaisen proletariaatin keskuudessa säilyttäen kiinteän yhteyden *koko* paikalliseen proletariaattiin. „Ken on sanonut A, hänen on sanottava myös B” — ken on asettunut natsionalismin

kannalle, hän luonnollisesti tahtoo loppukädessä ympäröidä oman kansallisuutensa, oman kansallisen työväenliikkeen kiinanmuurilla, hän ei ole millänsäkään edes siitä, että joudutaan rakentamaan muureja erikseen joka kaupunkiin, paikkakunnalle, kylään, hän ei ole millänsäkään edes siitä, että hajoitus- ja pirstomistaktiikallaan *hän mitätöi nollaksi* suuren velvoituksen lähentää ja yhdistää kaikkien eri kansakuntien, eri rotua olevia ja erikielisiä proletaareja. Ja kuinka karvaalta ivalta kuulostaakaan kaiken tämän jälkeen Bundin saman V edustajakokouksen päätös, joka koskee pogromeja ja jossa ilmaistaan „vakaumuksena, että *vain* kaikkien kansallisuuksien proletaarien *yhteinen taistelu* hävittää perinpohjin ne olosuhteet, jotka synnyttävät sellaisia tapahtumia kuin Kishinevissä oli” (kursivointi meidän). Kuinka vilpillisiltä kuulostavatkaan nuo sanat yhteisestä taistelusta, kun meille samassa tarjotaan „säätöjä”, jotka eivät ainoastaan *ole loitontamatta* yhdessätaistelijoita toinen toisistaan, vaan myös vahvistavat tämän loittonemisen ja vieraantumisen organisatorista tietä! Tekee niin kovin mieli neuvoa bundilaisia natsionalisteja: ottakaa oppia niistä odessalaisista työläisistä, jotka lähtivät yhteiseen lakkoon, yhteisiin kokouksiin ja yhteisiin mielenosoituksiin pyytämättä ensin (voi julkeita!) Bundin Keskuskomitean „suostumusta” kääntyä juutalaisen kansan puoleen ja rauhoittivat kauppiaita sanoen (ks. „Iskran” 45. n:o): „Älkää pelätkö, älkää pelätkö, tämä ei ole mikään Kishinev, me haluamme vallan muuta, keskuudessamme ei ole juutalaisia eikä venäläisiä, *kaikki me olemme työläisiä*, kaikkien meidän on yhtä raskasta”. Ajatelkoot bundilaiset toverit näitä sanoja, ellei jo ole myöhäistä, ajatelkoot tarkoin sitä, mihin he ovat menossa!

„Iskra” № 46,
elokuun 15 pnä 1903

Julkaistaan „Iskra” lehden
tekstin mukaan